



## שמעתי ז פרק ד

ע

דאס'ל דין ממון. דאס'ל יליף דער דער ממון דא  
אינו נאמן אפי' לאיסור שבו דהיינו אכילת  
תרומה וכמו סיבת להיות ביה דין ממון אינו  
נאמן אפי' לאיסור שבו ומש"ס תאכל בתרומה  
דמדינא אין ע"א נאמן בם אלא מדרבנן, ועדות  
לרס דאין הדבר לחכמים ראוי להאמין אוקומס  
לדינא וכמ"ס ודוק :

**ובהגהת** משנה למלך פ"א מסוטה כתב  
סרב המניד בזה דחמש נשים  
שנאמרות זו את זו משידות זו על זו לומר  
שנעמאת. וכתב עלם ז"ל עיין בדברי סרב  
המחבר לעיל פ"ס מעירושין שכתב דלדעת  
הרמב"ם הני נשי למדו לשונו דבר שקר וחשבונן  
לם כאלה חוש גמור. ומוהרת לאכול בתרומה  
ולפי זה לריך לדעת חזו"ה הכה נאמנות לאוסרם  
על בעלה לדעת הראב"ד שפסק כר' עקיבא  
דאוסרם לאכול בתרומה, נראה דה"ל נאסרם  
על בעלה מספק לא שיהיה אסורם עליו בודאי  
עכ"ל. ולפמ"ס נראה דודאי לענין מה  
בעלה דמדינא צרי שנים דאין דבר שבערות  
פחות משנים ואפי' לאיסור שבו והוא אכילת  
תרומה, כיון דעיקרו דבר שבערות דהו"ל כמו  
דין ממון וכמ"ס. וכיון דלא ראו חכמים להאמינם  
אוקומס אדאורייתא, ואפי' ספק קידושין לא  
הוי, אכל בסוטה דגלי קרא ועד אין בם דאפי'  
עבד ושפחה נאמן בם אלא דחשו חכמים בחמת  
נשים שמחמת שגאה אחרו אכל מידי ספקא  
לא נפקא דאם אין כאן שגאה הרי זו נאמנת  
דבר תורה בסוטה ומש"ס נאמנת לומר נעמאת  
לאוסרם על בעלה ולא להסמיךם כתובתה ודוק.  
אלא דהיא נופא טעמא צרי. הא דכתב הרמב"ם  
פ"א מסוטה דחמש נשים אינן נאמנים להסמיך  
כתובתה וזה מדינא ע"א נאמן בסוטה ואפי'  
עבד ושפחה מדכתיב ועד אין בם. אלא משום  
חשש שגאה. ובדיני ממונות שגאה גמור נמי  
כשר להעיד. ואט"ל דכתב מוהרש"ל בש"ס  
דשוגא גמור שהוא אויב ומתקנס רעתו פסול  
להעיד. אינו מוכרח דלרס תהיה בגדר שוגא  
כזה. ועוד דאחרונים חולקין בזה על דברי  
חשובה הגו'. ולכן נראה דוקא בעד כשר הוא  
דשוגא כשר להעיד. אכל הפסולים להעיד דכשר  
בסוטה אינו אלא משום אומדנא וסוכסא דקש"ל

קאמרי

נה עשו דברים רעים. וזה לא אמרין דמחמת  
שגאה מקלקלת עולם כזי לקלקל את הצרחה  
שלא תאכל בתרומה. דלא מלינו בש"ס לקלקל  
כזה, וכמ"ס בפ"ב ע"ס, או אפשר משום דהר"ר  
עבדס לאיסור ממ"ל כיון דהצרחה תנשא מש"ס  
לרסה לא תאכל בתרומה. וכמ"ס חוס' פ' האשה  
שלוס דף ק"ח דאפי' לר' ערפון דס"ל דתאכל  
בתרומה אינו אלא בתרומה דרבנן אכל תרומה  
דאורייתא לא תאכל משום דהר"ר עבדס לאיסור  
ממ"ל ע"ס, וא"כ הא דס"ל לר' עקיבא דלא  
תאכל בתרומה נמי מה"ט הוא :

**ועוד** נראה הא דס"ל לר' עקיבא דלא תאכל  
בתרומה והראב"ד פסק כוותיה היינו  
משום דע"א נאמן באיסורין וכשם שנאמן אדם  
לומר פ' זה כהן להאכילו בתרומה משום דע"א  
נאמן באיסורין וכמוהר"ר בר"ן פ"ב דכתובות ה"ב  
ראוי לומר בע"א שמעיד שמה בעלה דלא תאכל  
בתרומה מדינא, ומש"ס אפי' לרסה נמי נאמנת  
בם כיון דאפשר דלא אמרם לשגאה והו"ל ע"א  
מדינא. אכל לנפס דהו"ל דבר שבערות דמדינא  
צרי שנים אפי' במקום דליכא חשש שגאה ואינו  
אלא מדרבנן ומשום עגונה הקילו. וכל שלא  
תנשא דליכא עגונה ממילא אוקומס על דין תורה  
דצרי שנים וכמ"ס. וגם כיון דאין סדבר דומה  
להאמין בבירור חו ליכא תקנת חכמים בזה כלל  
ומש"ס אפי' ספק קידושין לא הוי. והרמב"ם  
דפסק דתאכל בתרומה כר' ערפון אט"ל דע"א  
נאמן באיסורין. ולפי מ"ס הש"ך בם קכ"ז ב"ד  
אפי' התחזק החירא או איסורא ע"א מהימן.  
ולכאורס ראוי לומר שלא תאכל בתרומה מחמת  
ע"א דהא אינו ברור שהאמר מחמת שגאה וכמו  
שיבאר לקמן. נראה לפמ"ס הר"ן בחידושיו פ'  
ז"ב דף ל' בזה דא' שם בע"א שאמר המעות  
של מעשר שני הם לא אמר כלום אם הם צבית.  
וכתב עלם הר"ן ז"ל ואט"ל דע"א נאמן באיסורין  
וכים בדין שיהיה נאמן לענין מעשר שני. אפשר  
שעדות זה של מעשר שני דין ממון ים בו שהמעשר  
שני ממון גבוה והוא בא לנפולא הממון מחזקתו  
ודבר שבממון אינו פחות משנים, ואטפ"י שיש  
איסור בדבר. וכן דעת החוס' ז"ל עכ"ל. ועמ"ס  
בשמעתי ו' פ"ג. וא"כ ה"ל בעד המעיד שמה  
בעלם כיון שעדות זו בדבר שבערות הוא מעיד

דאי אין כאן קידוש  
א"ל דכיון דמדינא אין  
ועיקרם דמלחא שרא  
משום עגונה כדאר  
חוס' דיש כח ביה  
דבר הגון. ועקרוס  
ז"י והרשב"א כתב  
ס לקידושין מניס  
נשים אין חו חיו  
ס וכיון דליכא משום  
תורה דאין דבר  
ויכ לרס נראה דכיון  
הבכחים וכדלית' פ'  
לא מה בעדות אשה  
ח לרס לאו הכחשה  
ח מה וחתת אומרת  
כשא והטול כתובתה  
פא ע"ס. ואי נראה  
דוח לרס ומש"ס לא  
דברי לרס להכחיש  
בריה. אט"ל כמ"ס  
ערוב פחות משנים  
אשים עגונה בלבד  
מ"ס מטעמים ה"ל  
להאמין הו"ל כמאן  
לרס אפי' להכחש  
ס לאכול בתרומה,  
י בזה דמאן כאלס  
ובזה ואמרם מה  
ס ולרסה אסורס.  
לא תהא נאמנת.  
א עשו דברים רעים  
רס חמה. ומקשה  
למנה, וחירונו א"כ  
ס היא לקלקל עולם  
א"כ י"ל דלרס לא  
ס מתכוונת לקלקל  
נל וזה דאסורס  
ס דכיון דלרס לא  
י"ס רועם חו אינס  
היא עולם תנשא,  
ורומס כיון דהשתא

ע